

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

от 22 декември 2003 година

**относно изменение на точка 1.2 от част II на Общите консулски инструкции и за изготвяне на ново приложение към тях
(2004/15/ЕО)**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 789/2001 на Съвета от 24 април 2001 г. относно запазване на изпълнителните правомощия на Съвета по отношение на някои подробни разпоредби и практически процедури за проучване на молби за виза¹,

като взе предвид инициативата на Френската република,

като има предвид, че:

(1) Възможността държава-членка да бъде представлявана от друга държава-членка в трета страна, предвидена в точка 1.2 от Общите консулски инструкции (ОКИ) понастоящем е ограничена до положения, при които държавата-членка, желаеща да бъде представена, няма представителство в тази трета страна.

(2) Поради голямото нарастване на молбите за входни визи в Шенгенското пространство понастоящем съществува необходимост, по отношение на издаването на уеднаквени визи в трети страни, от съчетаване на средствата на разположение на държавите-членки и от координиране и рационализиране на местонахожденията на службите, чиято задача е да проучват молбите за виза. Затова изглежда необходимо да се предвиди възможността държава-членка да бъде представлявана в трета страна от друга държава-членка, дори когато тя вече има представителство в тази трета страна, при спазване на справедливо разпределение между държавите-членки.

(3) Поради това, по причини за прозрачност, е необходимо да се изготви ново приложение към тези ОКИ относно таблица на представителствата за издаване на уеднаквени визи.

(4) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокола за позицията на Дания, приложен към Договора за Европейски съюз и към Договора за създаване на Европейската общност, Дания не участва в приемането на настоящото решение и нито е обвързана от него, нито е обект на прилагането му. Тъй

¹ ОВ L 116, 26.4.2001 г., стр. 2.

като настоящото решение развива достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген съгласно дял IV на част III на Договора за създаване на Европейската общност, Дания, в съответствие с член 5 от посочения протокол, ще реши в шестмесечен срок след като Съветът е приел настоящото решение, дали да го транспонира или не в своето национално право.

(5) По отношение на Исландия и Норвегия настоящото решение представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген по смисъла на споразумението, сключено от Съвета на Европейския съюз с Република Исландия и Кралство Норвегия във връзка с асоциирането на тези две държави към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген,² което попада в областта, посочена в член 1, точка А от Решение 1999/437/ЕО на Съвета³ относно някои договорености за прилагането на настоящото споразумение.

(6) Настоящото решение съставлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген, в които Обединеното кралство не участва, в съответствие с Решение 2000/365/ЕО на Съвета относно искането на Обединеното кралство и Северна Ирландия да участват в някои разпоредби от достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген⁴; Обединеното кралство следователно не участва в приемането му и следователно нито е обвързано от него, нито е обект на прилагането му.

(7) Настоящото решение представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген, в които Ирландия не участва, в съответствие с Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген⁵; Ирландия следователно не участва в приемането му и следователно нито е обвързана от него, нито е обект на прилагането му.

(8) Настоящото решение представлява акт, основан на достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген или по друг начин свързан с тях по смисъла на член 3, параграф 2 от Акта за присъединяване от 2003 г.,

РЕШИ:

Член 1

² ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.

³ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31.

⁴ ОВ L 131, 1.6.2000 г., стр. 43.

⁵ ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20.

Точка 1.2 от част II на Общите консулски инструкции се изменя както следва.

1. Букви а) - г) се заменят със следното:

- „а) Ако отговорната държава няма дипломатическо или консулско представителство в дадена държава, уеднаквената виза може да се издаде от представителството на държавата, представляваща отговорната държава. Визата се издава от името на представляваната държава, при спазване на предварително разрешение от нейна страна и при необходимост, при консултиране между централните власти. Ако една от държавите от Бенелюкс има дипломатическо или консулско представителство, тя по принцип автоматически представлява другите държави от Бенелюкс, освен ако съответната държава от Бенелюкс на практика е неспособна да представлява другите държави-членки от Бенелюкс, в който случай последните могат да поканят друга партньорска държава да ги представлява по визови въпроси във въпросната трета страна.
- б) Дори ако държавата има дипломатическо или консулско представителство в трета страна, тя може да поиска от друга държава, която има дипломатическо или консулско представителство в тази трета страна, да я представлява. Уеднаквената виза се издава от името на представляваната държава, при спазване на предварително разрешение от нейна страна и при необходимост, при консултиране между централните власти.
- в) Когато се издават уеднаквени визи съгласно букви а) и б), формата на представителство се договаря между представляваната държава/държави и държавата, която представлява тази/тези държава/държави, и конкретизира:
 - продължителността на това представителство и условията за прекратяването му;
 - и, за прилагането на буква б), договореностите за осъществяване на това представителство, включително разпоредбите, регулиращи предоставянето на помещения от представляващата държава или предоставянето на персонал от представляващата държава и представляваната държава, и евентуалното финансово участие на представляваната държава в разходите, направени от представляващата държава за издаване на визи.
- г) Когато се издават уеднаквени визи съгласно букви а) - г), представителството се отразява в таблицата на представителство за издаване на уеднаквени визи, установена в приложение 18.”

2. В буква д) думите „страни, които не са членки, в които не всички шенгенски държави са представени” се заменят от „в случай на представителство съгласно букви а) и б).”

3. Последното тире от буква д) се заменя от следното:

„— на местно ниво дипломатическите или консулски представителства, в рамките на местното консулско сътрудничество, гарантират, че на разположение на молителите за виза е подходяща информация за отговорностите, произтичащи от употребата на представителството съгласно букви а) и б).”

Член 2

Към ОКИ се добавя приложение 18, озаглавено „Таблица на представителствата за издаване на уеднаквени визи”. Това приложение се изготвя и актуализира на базата на информацията, съобщена на генералния секретариат на Съвета съгласно процедурата, посочена в член 2 от Регламент (ЕО) № 789/2001 на Съвета за измененията към наръчника относно издаването на шенгенски визи в трети държави, в които не всички шенгенски държави са представени и заменя наръчника.

Член 3

Настоящото решение се прилага от датата на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати на настоящото решение са държавите-членки в съответствие с Договора за създаване на Европейската общност.

Съставено в Брюксел на 22 декември 2003 година.

За Съвета:

Председател

A. MATTEOLI